

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Роббимиз таборака ва таоло ҳар кечанинг охирги учдан бири қолганда дунё осмонига нозил бўлади ва:

«Ким Менга дуо қилади, Мен уни қабул қиламан, ким Мендан сўрайди, Мен унга бераман, ким Менга истиғфор айтади, Мен уни мағфират қиламан», дейди», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Бу ҳадиси шарифдан таҳажжуд намозини кечанинг охирги учдан бирида ўқиш афзаллиги билинади. Чунки ўша пайтда Аллоҳ таоло дунё осмонига тажаллий қилган, дуо, сўров ва истиғфорларни тўсиқсиз қабул қилаётган бўлади. Албатта, бундай фазилатли вақтни таҳажжуд намози ила ўтказаётган банда ғоят улуғ мақомларга эришиши турган гап. У вақтда банданинг қилган дуоси Аллоҳ таоло томонидан дарҳол қабул бўлади, сўраган нарсаси берилади, гуноҳлари кечирилади.

Шунинг учун бу амални қилишга, яъни таҳажжуд намозини кечанинг охирги учдан бирида ўқишга ўтмоғимиз, қилаётган амалларимизда яна ҳам қатъиятли бўлишимиз керак.

Валлоҳу аълам.

«Зикр аҳлидан сўранг» китобидан